

det ikke desto mindre bliver Tilfældet, vil jeg selvfølgelig søge at bringe Dyrctidstillæget ind paa Finansloven ved dens forestaaende Behandling i det andet Thing. Jeg anser det egentlig for noget saa selvfølgeligt, at jeg ikke behøver at udtale det fra min Side, men jeg vil nødig have endog en Skygge kastet paa mig for, at jeg ikke har været fuldstændig aaben overfor det ærede Thing, og derfor udtaler jeg det nu.

Tauber: Spørgsmaalet om Dyrctidstillæg, som det jo nu skal kaldes, er jo det eneste Spørgsmaal af Betydning, som foreligger til Afstemning idag foruden selve Finansloven, og jeg anser det for temmelig overflødigt for mit Vedkommende lige overfor den høitærede Minister at gøre opmærksom paa, at det er et ganske nyt Forslag, som her fremkommer, et Forslag, som vi aldrig før have set Noget til, thi der har ikke endnu hidtil fra Ministerens Side, førend ved denne 3die Behandling, været Spørgsmaal om Dyrctidstillæg for indværende Finantsaar. Naar der hidtil har været Spørgsmaal om Dyrctidstillæg, og naar der har været ført en levende Strid derom, som endog er udmundet i et Fællesudvalg, har det dreiet sig om tidligere Aars Dyrctidstillæg, men ikke om et Tillæg for indværende Aar, og endog om Dyrctidstillæg, som gik forud for det forløbne Aars Dyrctidstillæg, og derom erklærede den høitærede Minister i Overensstemmelse med dette Thing, at det skulde være det sidste. Nu har man gjort Ansørgelser for at faae Dyrctidstillægget for det forløbne Aar vedtaget, men desuagtet kommer man endelig her med et Forslag om Dyrctidstillæg for indværende Aar. Det kommer man med ved 3die Behandling og bebuder, at det skal blive gjort til Stridsæmne paa Finansloven. Det havde været naturliggere, naar man vilde bringe et Stridsæmne ind paa Finansloven, at man var kommen med det ikke i Mars Maaned, men i Oktober eller November Maaned. Dersom Finanslovens Vedtagelse vanskeliggjøres herved, saa vil Ansvarer derfor komme til at hvile paa Regjeringen, som har gjort dette tilligemed enkelte andre Spørgsmaal til Stridsæmner paa denne Finanslov, i Modsetning til hvad der skete paa den gjældende Finanslov; det er Regjeringen, som bringer nye Emner ind paa Finansloven og søger at faae Finansloven omformet efter sine Grundsætninger, efter de Grundsætninger, som den ønsker gennemføre paa vort finantsfelle Maaned, medens man fra dette Things Side har været meget konservativ, meget lidet fordringsfuld med Hensyn til Gjennemførelsen af de Dømed, som Thinget saa ofte har givet Udtryk, og som det endnu, haaber jeg, fastholder i sit Hjerte. Paa denne Finanslov er det Regjeringen, som er den Angribende, men dersom jeg var i den høitærede Ministers Sted og havde hans Ansørgelser, vilde jeg i dette

Tilfælde føre det samme Sprog, som den høitærede Finansminister førte for 4 Aar siden, da han bebrejdede Thinget, at det vilde bringe nye Grundsætninger ind paa Finansloven. Det er det, Regjeringen nu vil gjøre. Jeg for mit Vedkommende kan sige, at jeg agter ikke at stemme for Dyrctidstillægget, hverken nu eller ved en senere Leilighed, og Ansvarer for, hvad der senere vil ske, maa jeg for mit Vedkommende lægge over paa Regjeringen. Jeg forstaaer meget godt, hvad Regjeringens Hensigt er med nu at ville drive Dyrctidstillægget igjennem paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Det sker for derigjennem at holde denne Sag gaaende, for at øve et Tryk paa Folkethinget med Hensyn til Lønningslovens Vedtagelse. Jeg tror, at det ialtsald vilde være en mere loyal Optræden — dermed mener jeg ikke, at det er berettiget at bestynde den høie Regjering for Uloyalitet —, om den vilde søge at komme overens om Lønningslovene med Folkethinget og at gjøre det muligt, at disse Love kunde blive gennemførte; medens den Maade, hvorpaa Regjeringen i det Hele har stillet sig allerede i forrige Samling og navnlig i denne Samling, nødvendigvis har maattet gjøre Lønningslovens Vedtagelse langsom og saa godt som umulig. Men dersom den høie Regjering antager, at den vil kunne bringe Thinget til at høie sig for den med Hensyn til Lønningslovene, ved at holde Lønningsstillægget som en Svøbe over Thingets Hoved, tror jeg dog, at den høie Regjering tager feil af det nuværende Thing, og at den heller neppe vil have Held med sig ved at bringe dette Spørgsmaal ud paa Valgtribunerne i Sommer. Det Døsløsningsgrundlag, vi skulde have derud, er jo Lønningsstillægget og Universitetsspørgsmaalet, foruden nogle Smaating ved Forsvarsspørgsmaalet — det egentlige Forsvarsspørgsmaal kommer ikke, efter som det jo ikke ligger for. Det er altsaa dette, vi skulde have til Døsløsningsspørgsmaal eller Valgspørgsmaal i Sommer. Den høie Regjering har jo tidligere taget feil med Hensyn til det Resultat, den kunde opnaa ved Valgene, og hvorledes Valgerne ville bestemme de Programspørgsmaal, som stilles dem, og det vil vistnok gaa den høie Regjering paa samme Maade denne Gang.

Foruden dette Spørgsmaal, som jo egentlig er det eneste af Betydning, der vil komme til at foreligge til Afstemning, foreligger jo ogsaa selve Finansloven til Diskussion, og derom have vi jo hørt et meget interessant Foredrag af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), hvilket Foredrag jeg, naar jeg skal betegne det ganske kortelig, tillader mig at opfatte som en Tiltrædelse fra hans Side af den høie Regjering's Tante, at vore Finantser ikke tillade nogen som helst Skattereform. Det er i ganske kort Begreb det Resultat, jeg har faaet ud af det ærede Medlems Udtalelser. Efter det ærede Medlems tidligere Standpunkt